

ZANIB MIAN

RESİMLEYEN
NASAYA MAFARIDIK

ÖDÜLLÜ
KİTAP

PLANET

ÖMER

OLAĞANÜSTÜ

KURTARMA

GÖREVİ

GÜLCE
ÇOCUK times

BAYAN HUTCHINSON

dünyanın en iyi öğretmeni ✨

♥ çok nazik biri ♥

duygularını
yüzüyle olduğu
kadar saçlarıyla
da anlatabilen
tek kişi

bütün
problemleri
çözer

★ 100

ELLIE

çok meraklı

her zaman kafiyeli
kelimeler bulabilir

SARAH

Fransızca ve tabii ki
İngilizce konuşabiliyor!

Bonjour!

♥ en iyi
arkadaşlar

Dikkatli olun ve onun melek
görünüşüne sakın aldanmayın

ÖMER

Kimsenin bilmediği bir düğme koleksiyonum var (Buraya yazdığım için artık siz biliyorsunuz.)

Dirseğimi yalayabiliyorum
(Siz yapabiliyor musunuz?)

Güvercinlerden
korkuyorum

Astronot olmayan kişilerin
temsilcisi olarak Mars'a
yapılacak ilk yolculuğa
katılmak istiyorum

Biip.

Biip,

Biip.

Bi iii

1. BÖLÜM

iiiiP!

Bu sinir bozucu

ses, çalar saatimden geli-

yordu. Saat, tatilden sonra okulun ilk

günü için beni uyandırmaya çalışıyordu. Kalk-

mak istemiyordum çünkü

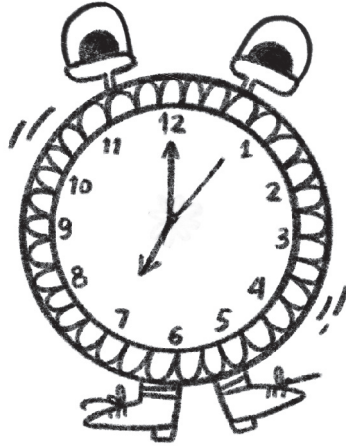
tatil boyunca en az saat

dokuza kadar uyumuştum.

Bu yüzden saat yedi, artık

benim için çokook erken

demekti!

Annemin, çalar saati komodinimin üzerine koymak yerine odanın diğer ucuna koyması daha da sinir bozucuydu. Bunu, alarmı kapatmak için yerimden kalkmak ZORUNDA kalayım diye yapmıştı. Tabii ki ben akıllıca davrandım ve kalkmak yerine saate yastığımı fırlattım. Ama yastık hem ağır hem de büyük olduğu için fazla uzağa gitmedi. Ben de komodinın çekmecesini karıştırıp saate atacak başka bir şey bulmaya çalıştım. Yumuşak bir top buldum.

Bu topu,

tadı güzel

BALONLU SAKIZLAR

gibi koktuğu için saklamıştım.

Gözlerimi kısıp saate baktım, topu kaldırdım.

HEDEF AL, HAZIIR, FIRLAT!

Hay aksi! Tam o sırada Meryem ablam odama girip "Kapat artık şu alarmı, tembel yumurta!" dedi.

Evet, tahmin edeceğiniz gibi top Meryem ablamın

"Kapat artık şu alarmı,
tembel yumurta!"

burnuna çarpmıştı.

Neyse ki yumuşak bir

toptu yoksa başım

BÜYÜK derde girerdi.

Bu konu hemen ka-

panmadı tabii ki....

Annemle babam bu durumdan hiç hoşlanmadı. Meryem ablam da olayı iyice abarttı ve bir daha benimle konuşmayacağını söyledi. Sonra küçük kardeşim, Esa “Kabanımı giymeyeceğim.” diye tutturdu. Hepimiz geç kaldık. E böyle olunca da herkesin sinirleri iyice bozuldu tabii. Keyfi yerinde olan tek kişi bendim çünkü o gün Charlie’yi ve Daniel’ı görecektim. Onlar benim en iyi arkadaşlarım.

Ben okulun bahçesine girer girmez ikisi de koşarak yanıma geldi. Sonra hafifçe sırtıma vurdular.

Arkadaşlık dilinde sırta vurmak,

“Hey! Seni gördüğüme çok sevindim. Seni özlemişim.”

demektir. Bu sözleri söylemek yerine arkadaşının sırtına vurmak çok daha havalı oluyor

TABİİ Kİ.

“Bil bakalım ne oldu?” dedi Daniel. “Annemle babam sonunda bana bir bisiklet aldı. Çok güzel. Size göstermek için sabırsızlanıyorum...”

“Ayy, ne kadar şanslısın!” dedi Charlie.

“Evet. Benim bisikletimin zinciri de düşüp duruyor..” dedim.

“Baban tamir konusunda iyi değil miydi?” diye sordu Daniel.

“Evet, öyledir. Ona söylesem iyi olacak.

**Tamir edemediği tek şey
Meryem ablam!..”**

dedim. Hep birlikte güldük çünkü aynı fikirdeydik.

Bahçede sıraya girdiğimizde de konuşmaya devam ettik. Öğretmenimiz, Bayan Hutchinson’ın gelmesini bekliyorduk.

Ona

ikolatalı kek

getirmiştim. Bu keki, bir gün önce, komşumuz Bayan Rogers'ın bize getirdiği keklerden ayırıp saklamıştım. Bayan Hutchinson tanıdığım en iyi ėretmen. Yeryüzünde hiç kimse Bayan Rogers'ın lezzetli keklerini, sevmediği birine vermez zaten.

Bence Bayan Hutchinson: bize doğru anlarda göz
kırptığı, iki çocuk tartıştığında ikisine de adil dav-
randığı ve dersleri

eğlenceli bir şekilde

işlediği için bu keki hak ediyor. Tatil-
den önce bir gün evrenle ilgili bir proje

hazırlıyorduk. Öğretmenimizin

söylediğine göre, bazı bilim

insanları diğer gezegenlerde yaşam
olduğuna inanıyormuş. Yani uzaylı-

lar var olabilirmiş. Bayan Hutchinson,

uzaylıların nasıl görüldüğünü hayal et-

memizi istemişti. Bu ders o kadar eğlenceliydi ki bir
ders bile sayılmazdı.

“Ama dikkatli olun!” demişti. “Uzay-
lılar, bizi seyrediyor olabilirler. Onları
izlediğimizi fark etmesinler.”

Ama o gün bizi sınıfa götürmek için bahçeye gelen öğretmen Bayan Hutchinson değildi.

Daha uzun boylu, daha zayıf ve saçları pek de

Daha uzun boylu,
daha zayıf ve saçları
pek de eğlenceli
olmayan biriydi.

Yüzündeki kırışıklıklardan hayatının büyük bir bölümünde kaşlarını çatıp gözlerini kıstığı anlaşılıyordu. Kıyafetleri griydi. Ayakkabılarının ucu

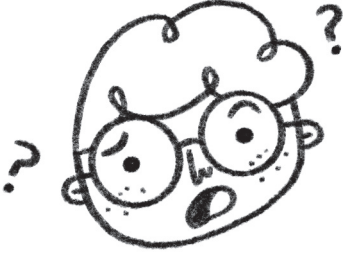
SİVRİYDİ.

Çok düz olan saçlarını da sıkıca toplamıştı. Topuzundan çıkmaya çalışan saç tellerini yakalayıp hemen yerlerine sokan yüksek teknoloji ürünü bir lazer kullandığını hayal ettim.

Daniel ve Charlie bana bakıyordu. Kaşları soru işareti şeklini almış gibiydi. İnsanların kaşlarının duyguları hakkında ne kadar çok ipucu verdiğini fark ettiniz mi hiç?

Gelin, Charlie'nin kaşlarına bakalım:

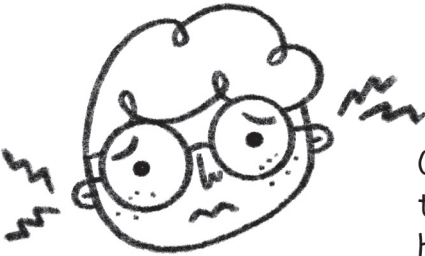
EE? NELER
OLUYOR BÖYLE?

Genellikle matematik problemlerini çözerken kaşları böyle olur.

VAY CANINA,
ÇOK EĞLENCELİ!

Genellikle yeni bir oyunu keşfettiğinde kaşları böyle olur.

AMAN ALLAH'IM,
ÖLECEĞİM GALİBA.

Genellikle bir örümceği duvara tırmanırken gördüğünde kaşları böyle olur.

Neyse biz řu tuhaf öğretmene dönelim.

Bu öğretmen bize tek bir şey söyledi. “Beni takip edin.” Bu gerçekten ürkütücüydü. Sonra gördüğüm en sivri topukların üzerinde dönüp okul binasına doğru yürümeye başladı.

2. BÖLÜM

Hepimiz sınıfa doluşup yerlerimizi aldık.

“Bu KİM?” diye fısıldadı Daniel.

“Merak etme. Kimse değildir. Bayan Hutchinson hastalanmıştır belki. Yarın döner.” dedim.

Tam o sırada yeni öğretmen konuşmaya başladı.

“Ben Bayan Crankshaw.
Yılın geri kalanında sınıf
öğretmeniniz olacağım.”

Öğretmenin dudaklarından dökülen, bu sıradan kelimeler metal bir çekiç gibi kafama vuruyordu sanki.

Charlie'ye baktım. Korktuğu, kaşlarından belli oluyordu. Sarılıp onu teselli etmek istedim.

O sırada Daniel, sıranın altından bacağımı çimdikiyordu.

“Daniel! Kes şunu. Ahhh! Ne yapıyorsun?”

“Rüya görüp görmediğimi anlamak için seni çimdikliyorum.”

“BÖYLE DURUMLARDA KENDİNİ

ÇİMDİKLEMEN GEREKİYOR, SAÇMALAMA!”

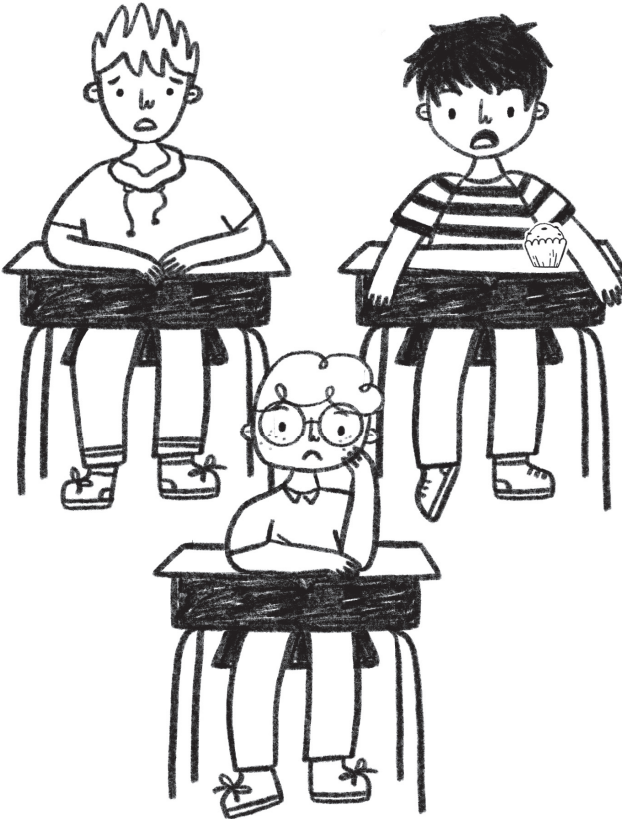
“Siz ikiniz. Arkadakiler. Konuşmayı kesin.” dedi

Bayan Crankshaw. “Neyse, sizin sayenizde aklıma öğretmeniniz olarak yapacağım ilk şey geldi. Hepinizin yerini değiştireceğim. Artık yanınızda geveze arkadaşlarınız olmayacak. Benim istediğim yerlere oturacaksınız.”

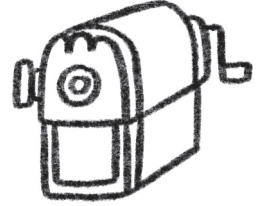
EyVah

“Geçici bir öğretmen değilmiş.” dedi Daniel.

“Hayır.” dedim. Önümdeki keke baktım. O bile
üzgün görünüyordu.

Aklımızdaki
bütün soruları ve his-
settiğimiz bütün duyguları
teneffüse saklamak zorunda kal-
dık. Hiç kimse parmak kaldırıp Bayan
Hutchinson'ın nerede olduğunu sormaya
cesaret edemedi. Özellikle de sınıf arkadaşım
Ellie'nin sorduğu sorudan sonra. Ellie kalemtıraşını
çöpe boşaltmak gibi masum bir şey yapmak için izin
istediğinde öğretmen ona

öyle sert
baktı ki Süperman
bile korkudan şaşkına
dönerdi.

Teneffüs zili çaldığında Charlie, Daniel ve ben hızlı hızlı yürüyerek dışarı çıktık. Hızlı yürümüştük çünkü koşmamız yasaktı.

Hepimiz dudaklarımızı sıkıca kapamıştık. Dışarıdaki serin hava yüzümüze vurana kadar ağzımızı açmadık. Sonra Daniel birden patladı.

“Bayan Hutchinson nerede?” diye bağırdı.

Charlie hiçbir şey söylemeden bize bakıyordu. şoka girmiş gibiydi.

“Sadece bir günlüğüne değıl, yılın geri kalanında bizim öğretmenimiz olacakmış!” dedim.

“Peki ama Bayan Hutchinson’a ne oldu? Bizi neden bıraktı ki?!” diye sordu Daniel.

“Bilmiyorum ama bunun nedenini öğrenmemiz gerekiyor.”

Kolumu Charlie’nin omzuna attım. Henüz tek kelime bile etmemişti. Aynı gün içinde hem Bayan Hutchinson’ı hem de Charlie’yi kaybedemezdik!

En sonunda Charlie konuştu. “Diğer hocalardan birine soralım mı?”

“İyi fikir.” dedim. Bahçede nöbetçi olan öğretmene doğru koşmaya başladım. Charlie ve Daniel da arkamdan geliyordu.

Bay Henry’nin etrafı çocuklarla doluydu. Çocuklardan birini azarlıyordu. Başka bir çocuk ağlıyordu. Diğer çocuklar da olanları seyreliyordu.

Bağırmasının bitmesini bekledik. “Bay Henry,

*Bayan Hutchinson
nerede acaba?”*

diye sordum sonra.

Öğretmen, sorunun nerden geldiğini anlamak için etrafına bakındı. Soruyu benim sorduğumu fark etmemişti çünkü benimle birlikte altı çocuk daha ona bakıyordu.